

Underbilag

Chokolade- & Sukkervare-Branchens Fælles-Udvalg.

København, marts 1952.

Vedrørende omsætningsafgiften for chokolade- og sukkervarer.

Siden afgiftsforhøjelsen den 20. november 1950 fra 50 til 55 pct. af salgsbeløbet inkl. afgift, resp. fra 100 til 122,2 pct. tillæg til salgsbeløbet ekskl. afgift, er det stadig gået stærkt tilbage for branchen.

På basis af den officielle statistik har Fælles-Udvalget udregnet, at i de 3 første kvartaler af 1951 er *omsætningen i kroner og øre faldet ca. 26 pct.*, og den afgiftspligtige *kilo-mængde faldet ca. 33 pct.* i forhold til tilsvarende periode i 1950 (*20—22 pct. i forhold til 1938—39 — trods ca. 10 pct. befolkningstilvækst*).

De i januar og februar måned 1952 indbetalte afgiftsbeløb er ganske vist af ca. samme størrelse som de i januar-februar 1951 indbetalte beløb, men dette kan ikke betragtes som udtryk for, at nedgangen i branchens salg er varigt ophevet. — Forholdet er det, at disse indbetalinger svarer til købet af stempelmærker (og salget til detaillister) i september-oktober, resp. oktober-november 1951. Salgsstigningen kan have rent tilfældige, isolerede årsager, men en af dem er sikkert den, at detaillisterne i september-oktober 1951 skønnede, at nu måtte det store prisfald på kakaobønner (ca. 25 pct. fra 8. marts til 11. oktober) være forbi, så de burde foretage indkøb til julehandelen, inden priserne forhøjedes. Prisfaldet fortsatte ganske vist til hen midt i november, men nu er prisen på kakaobønner ca. 33 pct. større end den 14. november 1951.

Ved bedømmelsen af forholdene må det tages i betragtning, at en væsentlig del af salgsforøgelsen skyldes de forhøjede priser på råvarerne (kakaobønner, sukker og råsukker, glukose, mandler og kærner etc.), ligesom det må erindres, at enhver prisforhøjelse mere end fordobles gennem de 122,2 pct. afgift. I denne forbindelse kan det oplyses, at i forhold til 1938—39 er *gennemsnitsprisen ekskl. afgift* steget til ca. det *3-dobbelte*, medens den *inkl. afgift* er steget til ca. det *5-dobbelte*.

Medvirkende hertil har været, at afgiften og prisen på sukker flere gange er blevet forhøjet, siden omsætningsafgiften blev sat op fra 100 til 122,2 pct. Fra 1. april 1951 medførte ændringen af sukkerafgiften en forhøjelse på 5 øre pr. kg af prisen på sukker til vor branche, idet en tillægsafgift på 5 øre pr. kg derefter ikke mere godtgjordes branchen.

Den 1. februar forhøjedes sukkerprisen med 11 øre pr. kg, og endelig medfører den siden samme dato i realiteten tvungne anvendelse af råsukker en forhøjelse af sukkerprisen med mindst 7 øre pr. kg. Disse 23 øres forhøjelse betyder (uden avance til noget led i branchen) en forhøjelse til publikum på godt 51 øre pr. kg. Dertil kommer yderligere forhøjelser ved anvendelse af mere end 18 pct. råsukker samt på grund af lønstigningerne i de sidste par år.

Det er forståeligt, at publikum reagerer overfor de deraf følgende højere priser på færdigvarerne, men i virkeligheden er priserne ikke forhøjet så meget, som de burde. Fabrikkerne har simpelthen ikke turdet forhøje tilstrækkeligt, af frygt for at salget skal gå i stå. De har foretrukket i stedet at arbejde med tab, men det er selvsagt uholdbart i det lange løb.